

جراحی پلاستیک

جراحی پلاستیک (به انگلیسی: Plastic surgery)، یک تخصص پزشکی است که با اصلاح یا ترمیم شکل و کارکرد سروکار دارد. ترمیم کارکردی، ساختاری، و زیبایی هرگونه نقص یا بدشکلی بدن انسان را گویند.

در حالی که بیش‌تر برای جراحی زیبایی شناخته شده است، جراحی پلاستیک بسیاری از انواع جراحی‌های ترمیمی، جراحی دست، جراحی ریز، و ترمیم سوختگی‌ها را هم شامل می‌شود. واژه «پلاستیک» از واژه یونانی «plastikos» به معنای قالب یا شکل‌دهی است؛ کاربرد آن در اینجا هیچ ارتباطی با ماده پلیمری مصنوعی به نام پلاستیک ندارد. جراحی پلاستیک نوین در دو زمینه گسترده تکامل یافته است: بازسازی نقص‌های جسمی و زیباتر کردن شکل عادی.

اصول جراحی در جراحی پلاستیک بر حفظ عروق، جایگزینی بافت مشابه با مشابه، توجه به مناطق کالبدی، و بهبود زخم با به حداقل رساندن بافت آسیب‌دیده متمرکز است.

کلمه پلاستیک که ریشه یونانی دارد به معنی شکل دادن و جراحی پلاستیک شامل اعمال جراحی است که به منظور تغییر شکل و ترمیم عضو انجام می‌گیرد بدون اینکه به حالت طبیعی عضو صدمه بزند و حتی المقدور آثار جراحی دیده نمی‌شود. سپتورینوپلاستی عمل جراحی جهت اصلاح اشکالات خارجی و داخلی بینی است. در این عمل با برداشتن استخوانها و غضروفهای اضافی و تصحیح نواقص دیگر سعی میشود که بینی در رابطه با فرم کلی صورت هماهنگ شود. انگیزه جراحی بینی در افراد مختلف متفاوت است. مانند میل به زیباتر شدن ظاهر صورت، رفع نواقص مادرزادی و یا ناشی از ضرب دیدگی و حوادث دیگر، گرفتگی بینی و... قبل از هر اقدام عکس در جهات مختلف از صورت تهیه می‌شود و طراحی لازم انجام و نتیجه تقریبی عمل به بیمار توضیح داده می‌شود. هدف از این عمل ایجاد بینی طبیعی و هماهنگ با فرم صورت فرد است. هدف جراحی زیبایی بینی، بهتر کردن وضعیت موجود است. هیچ جراح مجربی نمی‌تواند نتیجه ایده‌آل یا مدلی که شما در تصور دارید را تضمین کند و عواملی مانند فرم اسکلت بینی، ضخامت پوست، چانه، لبها، پیشانی، صدمات قبلی و توان سنج افراد مختلف در نحوه بهبودی مؤثر است. بهبودی پس از عمل نیاز به مرور زمان و صبر و حوصله دارد و شرکت فعال بیمار در مراقبتهای پس از عمل به اندازه عمل جراحی مفید است. نکته بسیار مهم این است که عمل جراحی پلاستیک بینی باید به نحوی انجام شود که هیچگونه اختلالی در وظایف اصلی بینی مثل تنفس راحت و تهویه مطلوب هوای ورودی و رزونانس صدا ایجاد نکند. بنابراین عمل جراحی پلاستیک بینی را باید پزشک متخصصی انجام دهد که علاوه بر تجربه جراحی کافی آناتومی و فیزیولوژی بینی را دقیقاً بشناسد و به آن احترام بگذارد.

تاریخچه

روش‌های جراحی ترمیمی در هندوستان در ۲۰۰۰ (پیش از میلاد) انجام می‌شد. سوشروتا، که به عنوان پدر جراحی در نظر گرفته می‌شود، در سده ۶ پیش از میلاد، مشارکت‌های مهمی را در زمینه جراحی پلاستیک و آب مروارید انجام داد. کارهای پزشکی هر دوی سوشروتا و چاراک در زمان عباسیان در ۷۵۰ میلادی به عربی ترجمه شدند. بعدتر این آثار عربی از طریق واسطه‌ها به اروپا راه یافت. در ایتالیا خانواده برانکای سیسیلی و گاسپاره تاگلیکوزی (بُلُگنا) با روش‌های سوشروتا آشنا شدند.

اما سابقه جراحی پلاستیک به شکل فعلی به دوره نوزایی در کشور ایتالیا بر می‌گردد که جراح مربوطه با اتهام اهای کلیسا به عنوان دخالت در کار خدا مغضوب و مطرود شد.